

รวมกฎหมายวัตถุอันตราย
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาธิบดีชอบ
สำหรับการตรวจสถานที่

กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย
สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข
มีนาคม ๒๕๕๖

รวมกฎหมายวัตถุอันตราย

ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาธิบดีขอ

สำหรับการตรวจสถานที่

พิมพ์ครั้งที่ 1

มีนาคม ๒๕๕๖

ISBN

๙๗๘-๙๗๔-๒๔๔-๓๕๓-๕

จำนวน

๑,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย จำกัด

รวบรวมโดย

งานพัฒนาระบบ

กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย

สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

กระทรวงสาธารณสุข

โทร ๐-๒๕๙๐-๗๓๑๐ และ ๐-๒๕๙๐-๗๓๘๕

E-mail: toxic@fda.moph.go.th

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับรวบรวมโดย สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา	๑
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้รับจ้าง ซึ่งวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยารับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕	๖๗
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตราย ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๓๘	๙๕

	หน้า
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตราย ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา รับผิดชอบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙	๑๐๗
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณ ที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตรายที่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๑๓
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ผู้ควบคุม การใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๒๑
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยกเว้น การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยามีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕	๑๒๙

หน้า

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยกเว้นการปฏิบัติของการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง ตาม พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ	๑๓๕
ตัวอย่างรายชื่อสารที่จัดเป็นวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๑	๑๓๙
ตัวอย่างรายชื่อสารที่ไม่จัดเป็นวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๑	๑๕๙

พระราชบัญญัติวัดอุณฺทราย
พ.ศ. ๒๕๓๕
ฉบับรวบรวมโดย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
วัดถ้ำอ้นทราย
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลย
เดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย
วัดถ้ำอ้นพิช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
บัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราช
บัญญัติวัดถ้ำอ้นทราย พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่

^๑ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๓๙/หน้า ๒๑/๖ เมษายน ๒๕๓๕

วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวัตถุที่มีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒) พระราชบัญญัติวัตถุที่มีพิษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๑๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุระเบิดได้

(๒) วัตถุไวไฟ

(๓) วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์

(๔) วัตถุที่มีพิษ

(๕) วัตถุที่ทำให้เกิดโรค

(๖) วัตถุกัมมันตรังสี

(๗) วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม

(๘) วัตถุกัดกร่อน

(๙) วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง

(๑๐) วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็ยเคมีภัณฑ์หรือ
สิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช
ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

“ผลิต” หมายความว่า ทำ เพาะ ปรุง ผสม
แปรรูป ปรุงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาใน
ราชอาณาจักรหรือนำผ่าน

“ส่งออก” หมายความว่า ส่งหรือดำเนินการ
เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า การจำหน่าย จ่ายหรือ
แจกเพื่อประโยชน์ทางการค้าและให้หมายความรวมถึง
การมีไว้เพื่อขายด้วย

“มีไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้
ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่า
จะเป็นการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อ
ประการอื่นใดและรวมถึงการทิ้งอยู่ หรือปรากฏอยู่ใน
บริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์
หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่วัตถุอันตราย หรือ
ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ หรือสอดแทรก หรือ
รวมไว้กับวัตถุอันตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อ
บรรจุ และหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือ
ประกอบการใช้วัตถุอันตรายด้วย

“อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี”^๒ หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัดอุอันตราย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบควบคุมวัดอุอันตรายตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๕^๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการ

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

^๓ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

กระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ควบคุม ส่งเสริมและ
ติดตามดูแลการดำเนินงานของเลขานุการ และผู้ช่วย
เลขานุการของคณะกรรมการวัตถุอันตรายในการ
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมี
อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน
อัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และยกเว้นค่าธรรมเนียม
กับกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบมีอำนาจแต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการวัตถุอันตราย

มาตรา ๖^๔ ให้มีคณะกรรมการวัตถุอันตราย
คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
เป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน
อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดี
กรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์
อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์
การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เลขาธิการ
คณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานปรมาณู
เพื่อสันติ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวง
คมนาคม ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและ
อาหารแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
ไม่เกินสิบคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมโรงงาน
อุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทน

---

^๔ มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๑

กรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทน
กรมวิชาการเกษตร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยา และผู้แทนสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการมนตรีแต่งตั้ง
ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีผลงาน
และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี
วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์หรือ
กฎหมาย และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่เป็นตัวแทนขององค์การสาธารณประโยชน์และ
มีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพ
อนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรม
ยั่งยืน ด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตรายในท้องถิ่น
หรือด้านสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและ
หน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑)^๕ กำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการ
กำกับดูแลวัตถุอันตรายเมื่อคณะกรรมการพิจารณาให้

^๕ มาตรา ๗ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๑

ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปเป็น
แนวทางปฏิบัติ

(๑/๑) ให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศตามมาตรา
๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

(๒)^๖ ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ
ในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑
มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา
๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๗ (๕)

(๓) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการ
รับขึ้นทะเบียน หรือเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตราย

(๔) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรี
ผู้รับผิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่อง
ใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๕) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ที่ได้รับความ
เดือดร้อนหรือเสียหายจากวัตถุอันตราย

---

^๖ มาตรา ๗ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้จะระบุชื่อของวัตถุอันตราย หรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๗) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัด พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๘) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ ควบคุมวัตถุอันตรายและการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัตถุอันตรายเพื่อเป็นแนวปฏิบัติ ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนด ไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘^๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ใน ตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้น จากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง เกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

^๗ มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตาม
วาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก
ตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง ไม่
สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อน
ความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน
ไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้
จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง
แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการ
แต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ใน

ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณ
วุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมีได้มีการแต่งตั้ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน
จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้อง
มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธาน
กรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการซึ่งมาประชุม
เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียง
ข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน
ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมี
ส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใดกรรมการผู้นั้นไม่มี
สิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง
อนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง
อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธี
ดำเนินงานของอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการ
หรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจ
ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้
ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้
ตามความจำเป็น

หมวด ๒

การควบคุมวัตถุอันตราย

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใด
บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควรคณะ
กรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการ
ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอาจมีมติให้นำบทบัญญัติ

แห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือ
แทนที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้ ทั้งนี้ โดยจะกำหนด
ระยะเวลาหรือเงื่อนไขอย่างใดไว้ในมตินั้นก็ได้

มติตามวรรคหนึ่ง เมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
กฎหมายว่าด้วยการนั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๕/๑^๕ ในการมีมติหรือการให้ความเห็น
ของคณะกรรมการ การให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรี
ผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น และการออกประกาศของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หรือรัฐมนตรี
ผู้รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
นี้ ให้คำนึงถึงอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีและสนธิสัญญา
และข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกัน
อันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือ
สิ่งแวดล้อม จะมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่
เพื่อห้ามการครอบครอง การจำหน่าย หรือการใช้วัตถุ

---

^๕ มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๔

อันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

มาตรา ๑๗ ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัดถุอันตราย
ขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลาง
ประสานงานในเรื่องข้อมูลของวัดถุอันตรายกับ
ส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งจากภาคเอกชน เพื่อรวบรวม
และให้บริการข้อมูลทุกชนิดเกี่ยวกับวัดถุอันตรายตั้งแต่
การมีอยู่ในต่างประเทศ การนำเข้าหรือการผลิตภายใน
ประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย การทำลาย และ
การอื่นใดอันเกี่ยวเนื่อง

มาตรา ๑๘ วัดถุอันตรายแบ่งออกตามความ
จำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

(๑) วัดถุอันตรายชนิดที่ ๑ ได้แก่วัดถุอันตราย
ที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ใน
ครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนด

(๒) วัดถุอันตรายชนิดที่ ๒ ได้แก่วัดถุอันตราย
ที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ใน
ครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน
และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย

(๓) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ได้แก่วัตถุอันตราย
ที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ใน
ครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต

(๔) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตราย
ที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการ
มีไว้ในครอบครอง

เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตราย
ที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็น
ของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดของวัตถุ
อันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงาน
ผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๑๙ เมื่อหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใด
ของกระทรวงหรือทบวงในราชการบริหารส่วนกลาง
มีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตราย
อย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
ให้คณะกรรมการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อการออก

ประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง กำหนดให้หน่วยงาน
นั้นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการทั้งหมด
หรือบางส่วนเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้นได้ ทั้งนี้ โดย
คำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวนบุคลากร
ความสัมพันธ์กับภารกิจหลักและปริมาณงานในความ
รับผิดชอบเป็นสำคัญ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่นให้รัฐมนตรีของหน่วยงานที่มีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบ
ยืนยันต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน ในกรณีเช่น
ว่านี้ ให้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
เพื่อนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัย

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็น
ของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑)^๔ กำหนดปริมาณ องค์ประกอบ คุณสมบัติ
และสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจ และทดสอบ
ภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก การขาย
การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การ

---

^๔ มาตรา ๒๐ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

ปฏิบัติกับประชาชนของวัตถุอันตราย การให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่าง หรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทา หรือระงับอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศ ประกอบด้วย

(๑/๑) กำหนดให้มีการดำเนินการถ่ายทอด ความรู้เกี่ยวกับวัตถุอันตรายและให้มีการประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ชีวิต หรือทรัพย์สินซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ

(๒)^{๑๐} กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากร เฉพาะรับผิดชอบในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตาม (๑) และ (๑/๑)

(๓) กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณ ที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตราย

(๔) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ดังกล่าว

---

^{๑๐} มาตรา ๒๐ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๕) ระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย
และกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๒๐/๑^{๑๑} ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากร
เฉพาะซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับ
วัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของ
คณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑^{๑๒} ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือ
ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ต้องปฏิบัติ
ตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา
๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๒๒^{๑๓} ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา
๓๖ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง
ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ เว้นแต่จะได้แจ้งความประสงค์

---

^{๑๑} มาตรา ๒๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๒} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับ
ที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๓} มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับ
ที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

จะดำเนินการดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

เมื่อได้มีประกาศระบุวัตถุใดเป็นวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๒ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครอง แจ้งการดำเนินการของตนที่กระทำอยู่ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง โดยใบรับแจ้งให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับแจ้งระยะเวลาที่กำหนด ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับแจ้ง

การแจ้ง การออกใบรับแจ้ง การขอต่ออายุ และการต่ออายุใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรียุทธศาสตร์ผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) ด้วย

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดกรณีที่ยื่นขออนุญาตได้และกรณีที่จะอนุญาตไม่ได้ไว้ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าและให้กำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจนด้วย

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) นั้นด้วย^{๑๔}

มาตรา ๒๔ เมื่อได้มีประกาศระบุชื่อวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก

---

^{๑๔} มาตรา ๒๓ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอนั้น

มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตที่ออกไปแล้วนั้น ถ้าต่อมากฎหมายหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุสำคัญเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการอนุญาตได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มีให้กำหนดเกินสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตถ้าประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่ามิฐานะเสมือนผู้ได้รับอนุญาตและให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุ
ใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออก
ใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือ
ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี
ผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุ
ใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็น
ที่สุด

มาตรา ๒๙ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต่ออายุ
ใบอนุญาตหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้มีคำวินิจฉัยให้
ยกอุทธรณ์การต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
จะขายวัตถุอันตรายที่มีอยู่ในครอบครองได้ภายใน
กำหนดสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งไม่ต่ออายุ
ใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้
ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว
แล้วให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ถ้าใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายสูญหาย ลบเลือน หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ลบเลือนหรือชำรุด

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีอายุใช้ได้เกินสามเดือนต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๓๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี และถ้าเป็นกรณีสำคัญจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

มาตรา ๓๓ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบ

คำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลา
การบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตาม
มาตรา ๓๒ จะขายวัตถุอันตรายที่มีอยู่ในครอบครองได้
ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้
ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว
แล้วให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอ
อนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วัน
ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษากำหนดรายชื่อของวัตถุอันตรายที่
กระบวนการผลิตและลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตราย
เป็นที่ทราบกันแน่ชัดโดยทั่วไป

การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตราย

ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีกถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควร ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้มีอายุไม่เกินหกปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน^{๑๕}

การขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{๑๖}

^{๑๕} มาตรา ๓๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖} มาตรา ๓๖ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายจำเป็นต้องผลิตหรือนำเข้ามาซึ่งตัวอย่างวัตถุอันตรายที่จะขอขึ้นทะเบียนหรือต้องนำเข้ามาซึ่งวัตถุอันตรายอย่างอื่นเพื่อใช้ในการผลิตวัตถุอันตรายที่จะขอขึ้นทะเบียน และวัตถุอันตรายนั้นมีกฎหมายบังคับให้การผลิตหรือการนำเข้าต้องได้รับอนุญาตหรือต้องขึ้นทะเบียนเสียก่อน ผู้ขอขึ้นทะเบียนอาจขออนุญาตพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุอันตรายนั้นได้ตามพระราชบัญญัตินี้โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการขึ้น

การผลิตหรือการนำเข้าตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายเมื่อคณะกรรมการเห็นว่า

(๑) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีคุณสมบัติตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้

หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์
พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม โดยไม่มีวิธีปกติตามควร
ที่จะป้องกันได้

(๒) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อใน
ทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจาก
ความเป็นจริง หรือ

(๓) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุ
อันตรายปลอม หรือเป็นวัตถุอันตรายที่พนักงานเจ้าหน้าที่
สั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่
ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง
บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่ง
แก้ไขรายการทะเบียนวัตถุอันตรายได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๐ วัตถุอันตรายใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้
แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้
หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์
พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะ

ป้องกันได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตราย
นั้นได้

คำสั่งเพิกถอนทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่
ให้เป็นที่สุด

เมื่อมีการเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตรายใดแล้ว
สิทธิในการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง
ซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเป็นอันระงับไป

มาตรา ๔๑ เจ้าของวัตถุอันตรายที่ถูกเพิกถอน
ทะเบียนต้องจัดการทำลายหรือดำเนินการกับวัตถุ
อันตรายของตนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งภายใน
ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และให้นำ
มาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๔๒^{๑๗} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๓^{๑๘} ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า หรือมีไว้ใน

---

^{๑๗} มาตรา ๔๒ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๕๑

^{๑๘} มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๑

ครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบเฉพาะกรณีเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานในการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ การขออนุญาต การอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศระบวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้มีไว้ในครอบครองปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่เหมาะสม

(๑) วัตถุอันตรายซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณ อาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตาม

มาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิด
ภาระเกินความสมควร

(๒) วัตถุอันตรายของกระทรวง ทบวง กรม
ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐ
สภาภาคไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควร
กำหนด

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก
หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ วัตถุ
อันตรายชนิดที่ ๒ หรือวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุอันตรายปลอม

(๒) วัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

(๓) วัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ

(๔) วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่มิได้ขึ้น
ทะเบียนไว้

(๕) วัตถุอันตรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน

การมีไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่งไม่หมายความ
รวมถึงการครอบครองขณะจะทำลาย หรือการส่งมอบ
แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการครอบครองเพื่อการ
อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔๖ ผู้ใดรู้ว่าวัตถุอันตรายในความ
ครอบครองของตนเป็นวัตถุอันตรายตามมาตรา ๔๕
ผู้นั้นต้องทำลาย ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ
ต้องส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑)

มาตรา ๔๗ วัตถุอันตรายหรือสิ่งดังต่อไปนี้
ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายปลอม

(๑) สิ่งที่ทำเทียมวัตถุอันตรายแท้ทั้งหมดหรือ
แต่บางส่วน

(๒) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อว่าเป็นวัตถุอันตราย
อื่น หรือแสดงกำหนดเวลาที่วัตถุอันตรายหมดอายุการ
ใช้เกินความเป็นจริง

(๓) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมาย
ของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งมิใช่ความจริง

(๔) วัตถุอันตรายที่แสดงว่าเป็นวัตถุอันตรายที่
ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

(๕) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสาระสำคัญ
น้อยหรือมากกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนตามมาตรา ๒๐

(๓) ในระดับที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของ

คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

(๑) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสาระสำคัญน้อยหรือมากกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนตามมาตรา ๒๐ (๓) แต่ไม่ถึงระดับที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ (๕)

(๒) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์สิ่งเจือปน หรือลักษณะอื่นที่มีความสำคัญต่อคุณสมบัติของวัตถุอันตรายผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดหรือที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๔๙ วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ

(๑) วัตถุอันตรายที่หมดอายุการใช้ตามที่แสดงไว้ในฉลาก

(๒) วัตถุอันตรายที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุอันตรายปลอมตามมาตรา ๔๗ (๕) หรือวัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

มาตรา ๕๐ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๑) คณะกรรมการมีอำนาจ

สั่งให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลิกใช้ฉลากดังกล่าว หรือ
ดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๑ การควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตราย
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค
และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโฆษณาให้ถือว่า
วัตถุอันตรายที่มีการกำหนดฉลากตามมาตรา ๒๐ (๑)
เป็นสินค้าที่มีการควบคุมฉลากโดยคณะกรรมการ
ควบคุมฉลากตามกฎหมายดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒^{๑๔} เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่ง
วัตถุอันตรายผู้ใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
นี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการ
กระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้
ถูกต้องได้ ในการนี้หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงาน
เจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้นั้นส่งออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้น
เพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้นมาให้
หรือเพื่อการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

^{๑๔} มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มิไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าจะเพราะไม่มี ความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลาย หรือจัดการตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจ เกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่วัตถุอันตรายนั้นอาจจำหน่ายได้ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดหรือขายให้ แก่หน่วยงานของรัฐภายในสามเดือนนับแต่วันได้รับ มอบ เงินที่ขายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา การ จำหน่าย และค่าภาระที่เกี่ยวข้องแล้วให้เก็บไว้เพื่อคืน แก่เจ้าของ แต่ถ้าพ้นกำหนดสามเดือนดังกล่าวแล้วยัง จำหน่ายไม่ได้หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการผ่อน เวลาต่อไปจะเป็นอันตรายหรือภาระเกินควรก็ให้มี อำนาจสั่งให้ทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ต้องทำลายหรือจัดการตามควรแก่ กรณีหากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นให้เจ้าของวัตถุอันตราย มีหน้าที่จ่ายหรือชดใช้เงินจำนวนนั้นแก่ทางราชการ

มาตรา ๕๒/๑^{๒๐} เมื่อปรากฏต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ใน
ครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ประกอบกิจการอันมีสภาพ
ที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อน
แก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในสถานประกอบการหรือที่
อยู่ใกล้เคียงกับสถานประกอบการให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการแก้ไขการกระทำดังกล่าว
โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่พนักงาน
เจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๕๓^{๒๑} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการเกี่ยวกับวัตถุ
อันตราย สถานที่ผลิตวัตถุอันตราย สถานที่เก็บรักษา
วัตถุอันตราย หรือสถานที่ที่สงสัยว่าเป็นสถานที่เช่นนั้น
ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือใน

^{๒๐} มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๕๑

^{๒๑} มาตรา ๕๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๕๑

เวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว หรือเข้าไปในพาหนะที่
บรรทุกวัตถุอันตรายหรือสงสัยว่าบรรทุกวัตถุอันตราย
เพื่อตรวจสอบวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย
สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๒) นำวัตถุอันตรายหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็น
วัตถุอันตรายในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อ
ตรวจสอบ

(๓) ตรวจค้น กัก ยึด หรืออายัดวัตถุอันตราย
ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารหรือสิ่ง
ใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำ
ผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือ
ให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา
ได้

มาตรา ๕๕ วัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุ
อันตราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งของใด ๆ ที่ได้ยึด
หรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๔ (๓) ถ้าสิ่งของที่ยึดหรือ
อายัดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าการเก็บไว้จะเป็นการ
เสี่ยงต่อความเสียหายหรืออันตรายที่จะเกิดจากสิ่งของ

นั้นหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งสิ่งของนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีโดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย และให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ต้องริบตามมาตรา ๘๘ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดหรือคืนวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งนั้น ๆ ให้แก่ผู้ควรได้รับคืนโดยมิชักช้า

ในกรณีที่มีการคืนสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้หรือเงินที่ขายได้ ให้แจ้งการคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ควรได้รับคืน แต่ในกรณีไม่รู้ตัวผู้ควรได้รับคืนหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา ถ้าได้ประกาศในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับที่ได้แพร่หลายในท้องที่ที่ได้ยึดหรืออายัดสิ่งของนั้น หรือการประกาศในหนังสือพิมพ์จะไม่คุ้มกับมูลค่าสิ่งของที่จะคืน ถ้าได้ประกาศไว้ ณ ที่ทำการอำเภอแห่งท้องที่

นั้นไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ให้ถือว่าได้มีการแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศในหนังสือพิมพ์หรือวันที่ครบกำหนดการประกาศ ณ ที่ทำการอำเภอแล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับคืนต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของรัฐที่เกิดขึ้นเพราะการประกาศในหนังสือพิมพ์พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของเงินจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถจะคืนได้เพราะหาตัวผู้ควรได้รับคืนไม่พบ ก็ให้รักษาสิ่งของที่ยึดไว้ หรือเงินที่จะคืนให้มันไว้ แล้วแต่กรณี หากภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่แจ้งแก่ผู้ควรได้รับคืนและไม่มีผู้ควรได้รับคืนมาขอรับก็ให้ตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

หมวด ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบ

มาตรา ๕๗ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่เป็นการ
ลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดชอบที่
บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติในหมวดอื่นหรือของบท
กฎหมายอื่น

มาตรา ๕๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหน้าที่
และความรับผิดชอบตามหมวดนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
กำหนดวัตถุที่ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายตามความใน
หมวดนี้

มาตรา ๕๙ ผู้ผลิตวัตถุอันตรายต้องระมัดระวัง
ในการจัดหาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต การกำหนดวิธีการและ
ขั้นตอนที่วางใจได้ของการผลิต การจัดให้มีภาชนะบรรจุ
ที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยต่อการใช้ การเคลื่อนย้าย
และการขนส่ง การจัดให้มีฉลากที่แสดงสภาพอันตราย
ของสิ่งนั้นที่ชัดเจนเพียงพอ ความเหมาะสมของการเก็บ
รักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับ

มอบสัตวอินทรีย์ไปจากตนหรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่า
อาจจะได้รับมอบสัตวอินทรีย์ดังกล่าว

มาตรา ๖๐ ผู้นำเข้าสัตวอินทรีย์ต้องระมัดระวัง
ในการเลือกหาผู้ผลิต การตรวจสอบคุณภาพของสัตว
อินทรีย์ การตรวจสอบความถูกต้องของภาชนะบรรจุ
และฉลาก การเลือกวิธีการขนส่งและผู้ขนส่ง ความ
เหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความ
เหมาะสมของผู้ที่รับมอบสัตวอินทรีย์ไปจากตนหรือผู้ที่
อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบสัตวอินทรีย์
ดังกล่าว

มาตรา ๖๑ ผู้ขนส่งต้องระมัดระวังในการ
ตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งที่ใช้ในการขนส่งหรือ
ยานพาหนะและอุปกรณ์ ความถูกต้องของภาชนะบรรจุ
และฉลาก ความเหมาะสมของวิธีการขนส่ง ความถูกต้อง
ของการจัดวางบนยานพาหนะ และความไว้วางใจได้
ของลูกจ้างหรือผู้จัดทำกรงานให้แก่ตนหรือร่วมกับตน

มาตรา ๖๒ ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งสัตวอินทรีย์
ต้องระมัดระวังในการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของ
ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าหรือผู้ที่จัดหาสัตวอินทรีย์นั้นให้แก่

ตน ความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก ความ
เหมาะสมของการเก็บรักษาและความไว้วางใจได้ของ
ผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตนหรืออาจคาดหมาย
ได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง หรือผู้มิใช่
ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการ
เสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายที่อยู่ในความครอบครอง
ของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่
เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหาย
นั่นเอง

มาตรา ๖๔ ผู้ขายหรือผู้ส่งมอบวัตถุอันตราย
ให้กับบุคคลใด ต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายของบุคคล
ดังกล่าวอันเกิดแต่วัตถุอันตรายนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า
ความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะ
ความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง

มาตรา ๖๕ นายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง หรือ
เจ้าของกิจการต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่บุคคล
ตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ได้กระทำให้ในการ
ทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว

เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำ การเลือกหา
ตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้
เกิดการละเมิดขึ้นนั้น

มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้ขายปลีก
คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วงต่อ
จากผู้ผลิตจนถึงผู้ที่รับผิดชอบขณะเกิดการละเมิดตาม
มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดชอบแห่ง
การละเมิดด้วย

มาตรา ๖๗ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่
รัตนไตรยตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุ
ความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการเสีย
หายความเป็นรัตนไตรยและผู้พึงต้องใช้ค่าสินไหม
ทดแทน

ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่พึง
จ่ายระหว่างผู้ที่เข้าใจกันว่าต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหม
ทดแทนและผู้มีสิทธิได้ค่าสินไหมทดแทน ให้อายุความ
สะดุดหยุดอยู่จนกว่าจะปรากฏว่าการเจรจานั้นไม่อาจ
ตกลงกันได้

มาตรา ๖๘ ผู้ที่ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๖๓
มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ ที่ได้ชำระค่า
สินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายแล้ว ย่อมมีสิทธิไล่เบียด
เอากับผู้ส่งมอบวัตถุอันตรายให้แก่ตน หรือแก่ผู้ซึ่ง
ทำงานให้แก่ตน และบรรดาผู้ที่มีส่วนในการส่งมอบวัตถุ
อันตรายดังกล่าวในลำดับต่าง ๆ ถัดขึ้นไปคนหนึ่งคนใด
หรือหลายคนก็ได้ไปจนถึงผู้ผลิต โดยต้องใช้สิทธิไล่เบียด
ภายในสามปีนับแต่วันที่ตนได้ชำระค่าสินไหมทดแทน
แต่ถ้าผู้ใช้สิทธิไล่เบียดนั้นเป็นผู้ที่จงใจหรือประมาท
เลินเล่อทำให้เกิดการละเมิดขึ้น ผู้นั้นจะมีสิทธิไล่เบียด
เฉพาะส่วนที่เกินจากความรับผิดชอบโดยเฉพาะของตน
เท่านั้น

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิด
ความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐ
ได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้า
ช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความ
เสียหายให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียง
กับสภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินไม่มีเจ้าของ
หรือทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อ

ทรัพย์สินของแผ่นดิน เมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงาน
ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบวัตถุอันตรายดังกล่าวให้
พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทน
เพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่ง
เอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะ
อนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๔ หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่
มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๔ (๔) ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๑^{๒๒} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา
๒๐/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

^{๒๒} มาตรา ๗๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๕๑

มาตรา ๗๑^{๒๓} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ วรรคห้า มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๓ วรรค
สอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง
หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือตาม
มาตรา ๒๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง
ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน
สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้าน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำ
โดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ใน
ครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินแปดแสนบาท

---

^{๒๓} มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๗๔/๑^{๒๔} ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการ
กระทำความผิดซึ่งมีโทษตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔
ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔
ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุใน
อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ตามมาตรา ๑๘ ต้อง
ระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๗๔/๒^{๒๕} การกระทำความผิดตาม
มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุ
อันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือ
สารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธ
เคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๘ หากผู้กระทำความผิด
มีสัญชาติไทย แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรจะต้อง
รับโทษในราชอาณาจักร

---

^{๒๔} มาตรา ๗๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๔๔

^{๒๕} มาตรา ๗๔/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๔๔

ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะ
การกระทำนั้นอีก ถ้า

(๑) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอัน
ถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและ
ผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการ
กระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศ
มาแล้วแต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่
กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือ
จะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับ
มาแล้ว

มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๑) หรือ
มาตรา ๔๕ (๕) สำหรับกรณีเพิกถอนทะเบียนเพราะ
อาจเกิดอันตรายโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้
ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓
ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับ
ไม่เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๒) หรือมาตรา ๔๕ (๕) สำหรับกรณีเพิกถอนทะเบียนเพราะไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๓) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดย

ประมาท ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๔) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ผู้กระทำได้ระวางโทษสองในสามของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำได้ระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๘๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความ

เข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือ
สาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับวัตถุดิบอันตราย ไม่ว่าจะ
จะเป็นของตนเองหรือผู้อื่น ทำ หรือใช้ฉลากที่มี
ข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้ว
ว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นว่านั้น ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิด
ซ้ำอีกภายในหกเดือนนับแต่วันกระทำความผิดครั้งก่อน
ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ
ไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๓ ผู้ใดขายวัตถุดิบอันตรายโดยไม่มี
ฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากไม่ถูกต้อง
หรือขายวัตถุดิบอันตรายที่มีฉลากที่คณะกรรมการสั่งเลิกใช้
หรือให้แก้ไขตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดย
ประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำ

ของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ ผู้ใดโดยเจตนาหรือโดยประมาทรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างทำลายส่วนอันเป็นสาระสำคัญของฉลากที่ถูกต้องตามกฎหมาย สำหรับวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดตามความในหมวด ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕/๑^{๒๖} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๒/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

^{๒๖} มาตรา ๘๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตาม
สมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา
๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษ
บุคคลใดในความผิดตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒
และเป็นกรณีที่มีการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต ถ้ามี
พฤติการณ์ให้เห็นว่าบุคคลดังกล่าวอาจจะกระทำ
ความผิดเช่นนั้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้าม
การประกอบการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีกำหนดเวลา
ไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

มาตรา ๘๗/๑^{๒๗} ผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะเหตุ
กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วครั้งหนึ่ง
ถ้าได้กระทำความผิดในบทบัญญัติเดียวกันกับที่เคยถูกลงโทษ
แล้วนั้นซ้ำอีก ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่ง
ของอัตราโทษสำหรับความผิดนั้น

---

^{๒๗} มาตรา ๘๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

๒๕๕๑

มาตรา ๘๗/๒^{๒๘} ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการหรือผู้เชี่ยวชาญ บุคลากรเฉพาะหรือบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการกระทำความผิดนั้น ต้องรับผิดชอบที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๘๘ วัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัตถุอันตรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เหมาะสมต่อไป

ในกรณีที่ต้องทำลายให้ศาลมีคำสั่งในคำพิพากษาให้เจ้าของชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้แก่ทางราชการด้วย

---

^{๒๘} มาตรา ๘๗/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๙^{๒๐๙} บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติ
นี้ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว
ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อ
ผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้
ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรจะแต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจ
เปรียบเทียบก็ได้ ทั้งนี้ การเปรียบเทียบให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่
เกี่ยวข้องกับกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะ
เปรียบเทียบได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้
กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขของกลางที่ยึดหรือ
อายัดไว้ให้ถูกต้อง

---

^{๒๐๙} มาตรา ๘๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ในกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้
กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้
ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตราย
ดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบได้แก้ไขของ
กลางให้ถูกต้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัด
ของกลางนั้นเสีย

บรรดาสิ่งของที่ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวให้จัดการตามระเบียบที่
รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตาม
กฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษและยังอยู่ในระหว่างพิจารณา
ให้ถือเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม
ในกรณีที่คำขออนุญาตมีข้อแตกต่างไปจากคำขอ
อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต
มีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อ
ให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ ใบอนุญาตและใบสำคัญการ
ขึ้นทะเบียนที่ออกให้แก่บุคคลใด ๆ ตามกฎหมาย
ว่าด้วยวัตถุมีพิษก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

มาตรา ๙๒ ให้ทบทวนบรรดาวัตถุหรือสิ่งอื่นใด
ที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นวัตถุมีพิษธรรมดาและ
วัตถุมีพิษร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ และ
ดำเนินการออกประกาศกำหนดเป็นวัตถุอันตราย
ชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ ชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ตาม
พระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง
ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ทบบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวัตถุ
มีพิษยังคงใช้บังคับต่อไปได้ เว้นแต่ทบบัญญัติเกี่ยวกับ
คณะกรรมการวัตถุมีพิษให้ใช้ทบบัญญัติเกี่ยวกับ
คณะกรรมการวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัตินี้แทน
และให้การต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ
ได้ทันทีเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ

มาตรา ๙๓ บรรดา กฎกระทรวง และ ประกาศ
ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษให้คงใช้บังคับได้
ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม^{๓๐}

- (๑) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย
ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตราย
ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๓) ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตราย
ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย
ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๕) ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย
ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๖) ใบอนุญาตผลิตตัวอย่างวัตถุอันตราย
ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๗) ใบอนุญาตนำเข้าตัวอย่างวัตถุอันตราย
ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๘) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย
ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

---

^{๓๐} อัตราค่าธรรมเนียม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

- (๙) ใบแทนใบอนุญาต
ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๑๐) การต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียน
วัตถุอันตรายครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับ
ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย
- (๑๑) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม
สำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุอันตรายบางชนิดอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ และสิ่งแวดล้อมได้ แม้ว่าในขณะนี้จะมีกฎหมายที่ใช้ควบคุมวัตถุที่ก่อให้เกิดอันตรายอยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็มีอยู่หลายฉบับและอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหลายกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ออกมาต่างยุคต่างสมัยกัน ทำให้มีบทบัญญัติที่แตกต่างกันและยังไม่ครอบคลุมเพียงพอสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษโดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมวัตถุอันตรายต่าง ๆ ทุกชนิด และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับจัดระบบบริหารให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับการควบคุมดูแลวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔^{๓๑}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งอนุสัญญาดังกล่าว กำหนดมาตรการควบคุมเกี่ยวกับการผลิต ได้มา จัดเก็บใช้ และโยกย้ายสารเคมีพิษและสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีในอาณาเขตของบรรดารัฐภาคีและรัฐนอกภาคี รวมทั้งกำหนดให้รัฐภาคีออกกฎหมายที่มีโทษทางอาญาเพื่อใช้บังคับกับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่อยู่ในอาณาเขตหรือเขตอำนาจของรัฐภาคีที่กระทำการละเมิดมาตรการดังกล่าว และให้ขยายขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมถึงการกระทำที่ต้องห้ามตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติของรัฐภาคี ซึ่งกระทำนอกอาณาเขตของรัฐภาคีด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติม

---

^{๓๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘/ตอนที่ ๑๐๖ ก/หน้า ๕/๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่อง
มาตรการในการควบคุมการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับ
วัตถุอันตรายที่เป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมี
พิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีและบทกำหนดโทษ
ให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๓๖}

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้าย
พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้
อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๓ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม
พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งดำรง
ตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.
๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้แต่ต้อง

---

^{๓๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๓๘ ก/หน้า ๒๓/๒๕ กุมภาพันธ์
๒๕๕๑

ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ คำขอใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตาม
พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้ใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก
หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ที่
ออกให้ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงใช้ได้ต่อไปจนสิ้น
อายุที่กำหนดไว้

มาตรา ๒๖ ให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุ
อันตรายชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ หรือใบรับแจ้งการ
ดำเนินการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง
ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งมีสภาพปัญหาเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ทวีความรุนแรงขึ้น มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ความปลอดภัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อำนาจของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน การกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด การกำหนดอายุและการต่ออายุใบรับแจ้งการดำเนินการวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ การอนุญาตให้มีการผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ รวมทั้งการยกเลิกอำนาจจับกุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต
การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครอง
เพื่อใช้รับจ้างซึ่งวัตถุอันตราย
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
ธิบดีชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕**

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต
การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครอง
เพื่อใช้รับจ้างซึ่งวัตถุอันตรายที่
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบ
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗ (๒) และมาตรา ๒๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้รับจ้าง และการเก็บรักษาวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๒ วัตถุอันตรายในประกาศนี้ หมายความว่า วัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา รับผิดชอบ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ออกตามความในมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓ ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

การผลิต

ข้อ ๔ ให้ผู้ผลิตวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๔.๑ ปฏิบัติเกี่ยวกับสถานที่ อาคาร เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และภาชนะบรรจุในการผลิต ดังนี้

(๑) สถานที่ผลิตวัตถุอันตรายต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม อาคารมั่นคงแข็งแรง มีบริเวณเพียงพอ และมีการระบายอากาศที่เหมาะสมที่จะประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการประกอบการเป็นหลัก

(๒) ภายในอาคารผลิตวัตถุอันตราย ควรแบ่งแยกบริเวณพื้นที่ในการผลิตแต่ละประเภทเป็นส่วนสัดส่วนโดยใช้เส้นหรือเครื่องหมายแสดงพื้นที่ให้เห็นได้อย่างชัดเจนเพื่อป้องกันการปะปนของวัตถุอันตราย และพื้นที่ของส่วนการผลิตวัตถุอันตรายต้องเรียบไม่กักขังหรือดูดซับสารเคมีใด ๆ

(๓) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่สภาพการทำงานในบริเวณนั้น ๆ

(๔) จัดทำแผ่นป้าย “ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มน้ำ รับประทานอาหารหรือเก็บอาหาร” ในบริเวณที่ปฏิบัติงาน

(๕) จัดให้มีสถานที่สำหรับให้ผู้ปฏิบัติงานล้างมือ ล้างหน้า ก่อนรับประทานอาหาร ดื่มน้ำ หรือสูบบุหรี่ หรือสถานที่สำหรับให้ผู้ปฏิบัติงานเปลี่ยนเสื้อผ้า ชุดปฏิบัติงานตามความเหมาะสม

(๖) จัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตา ฉุกเฉินตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติ ของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการ เพื่อทำความสะอาดร่างกายขั้นต้นเมื่อสัมผัสกับวัตถุ อันตราย

(๗) สถานที่รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ หรือสูบบุหรี่ที่จัดให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ต้องแยกเป็น สัดส่วนต่างหากจากสถานที่ปฏิบัติงาน

(๘) จัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และภาชนะบรรจุ ที่เหมาะสมกับปริมาณและ การผลิตแต่ละประเภท โดยเฉพาะภาชนะบรรจุหรือ ถังที่ใช้ในการผลิตจะต้องไม่เกิดปฏิกิริยาทางเคมีกับ วัตถุอันตรายที่ผลิต

(๙) จัดให้มีป้ายแสดงชื่อวัตถุ อันตรายและสัญลักษณ์ความเป็นอันตรายต่าง ๆ ตาม คุณสมบัติของวัตถุอันตรายนั้น ไว้ที่อุปกรณ์การผลิต ในขณะที่ปฏิบัติงาน

(๑๐) ทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ หลังจากการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับวัตถุอันตรายแต่ละชนิดเสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อ

ป้องกันการปนเปื้อนหรือเกิดปฏิกิริยาทางเคมีที่ไม่เหมาะสมเมื่อจะผลิตวัตถุอันตรายอื่นต่อไป

(๑๑) มีวิธีการป้องกันมิให้วัตถุอันตรายรั่วไหลจากอุปกรณ์ในการผลิตในลักษณะที่จะเป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

(๑๒) ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่รั่วไหล สะดวกต่อการขนย้าย ไม่ชำรุดเสียหาย แตกหัก หรือบอบสลายได้ง่าย และไม่เกิดปฏิกิริยาทางเคมีกับวัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ภายใน

(๑๓) จัดให้มีระบบที่ดีและเหมาะสมเพื่อป้องกันกำจัด กลิ่น ละออง ไอรระเหย ผุ่นผงของวัตถุอันตราย โดยระบบดังกล่าวจะต้องสามารถป้องกันไม่ให้ส่งผลกระทบต่อผู้รอบบริเวณใกล้เคียง และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคล และทรัพย์สิน

(๑๔) ในกรณีที่มีการปล่อยของเสียมลพิษ หรือสิ่งใด ๆ จากสถานที่ผลิตวัตถุอันตรายที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(ก) จัดให้มีถังหรือบ่อพักสำหรับกักเก็บน้ำทิ้งจากการประกอบกิจการเพื่อรอการบำบัดหรือจัดสร้างระบบบำบัดน้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพโดย

สามารถบำบัดน้ำทิ้งให้มีคุณลักษณะเป็นไปตามประกาศ
กระทรวงอุตสาหกรรมที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย
โรงงานเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้ง ทั้งนี้ ต้องไม่ใช้วิธี
ทำให้เจือจาง

(ข) จัดให้มีระบบกำจัดอากาศ
เสียจากการประกอบกิจการที่มีประสิทธิภาพ โดย
สามารถทำให้อากาศที่ระบายออกมานั้นมีปริมาณของ
สารเจือปนไม่เกินกว่าค่าที่กำหนดตามประกาศกระทรวง
อุตสาหกรรมที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเกี่ยวกับ
ปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกมา ทั้งนี้
ต้องไม่ใช้วิธีทำให้เจือจาง

(ค) การทำลายภาชนะบรรจุวัตถุ
อันตรายรวมทั้งเศษเหลือของวัตถุอันตราย ต้องใช้วิธีการที่
เหมาะสมกับวัตถุอันตรายและห้ามมิให้มีการทำลายสิ่ง
เหล่านั้นในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคล
สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

๔.๒ จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัย
สำหรับผู้ปฏิบัติงานในสถานที่ผลิต ดังนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตราย
ส่วนบุคคลที่เหมาะสมตามคุณสมบัติของวัตถุอันตราย

เพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(ก) เสื้อผ้าชุดปฏิบัติงาน

(ข) หมวก ถุงมือ รองเท้า

(ค) หน้ากาก และแว่นตาป้องกัน

สารเคมี

(ง) สิ่งกันเปื้อนที่ป้องกันการ

สัมผัสวัตถุอันตราย

(๒) จัดให้มีเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet) ของวัตถุอันตราย และสารเคมีอื่นที่เป็นองค์ประกอบในผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่อยู่ในสถานที่เก็บ หรือสถานที่ปฏิบัติงานนั้น

(๓) จัดให้มีการอบรมชี้แจงแนะนำ ผู้ปฏิบัติงาน ให้เข้าใจถึงอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้ในขณะปฏิบัติงาน วิธีระมัดระวังป้องกันอันตราย การแก้ไข และการฝึกอบรม เพื่อป้องกันเหตุฉุกเฉินให้พนักงานทุกคนอย่างน้อยปีละครั้ง

(๔) จัดให้มีการตรวจสุขภาพของ ผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อป้องกันอันตรายจากการมีวัตถุอันตรายสะสมอยู่ในร่างกาย และถ้าเป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มีสารประกอบ

ออร์กาโนฟอสเฟตหรือสารคาร์บาเมต ต้องตรวจวิเคราะห์
หาระดับเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสด้วยพร้อมทั้งจัดทำ
ทะเบียนประวัติสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานแต่ละราย และ
หากตรวจพบความผิดปกติอันเนื่องจากการปฏิบัติงาน
กับวัตถุอันตราย ต้องจัดให้ผู้นั้นได้รับการรักษาหรือไป
ปฏิบัติงานอื่นตามความเหมาะสม

(๕) ในกรณีเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน
หรือเมื่อมีวัตถุอันตรายรั่วไหลหรือฟุ้งกระจาย ผู้ผลิต
หรือผู้ซึ่งควบคุมการปฏิบัติงานต้องให้ผู้ปฏิบัติงาน
ทุกคนที่ทำงานในบริเวณนั้นหรือบริเวณใกล้เคียง
หยุดทำงานและออกไปให้พ้นรัศมีที่อาจได้รับอันตราย
และดำเนินการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบและแก้ไขโดย
มีชักช้า

(๖) จัดให้มีเครื่องปฐมพยาบาลพร้อมทั้ง
คำแนะนำวิธีปฐมพยาบาลที่เหมาะสมกับประเภทของ
วัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการ

๔.๓ จัดให้มีบันทึกการผลิตวัตถุอันตราย
แต่ละครั้งของการผลิต โดยแบบบันทึกการผลิตอย่างน้อย
ต้องแสดง วัน เดือน ปีที่ผลิต ชื่อผลิตภัณฑ์ เลขที่ครั้งที่
ผลิต ปริมาณการผลิต ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้พร้อมรุ่น

ที่ผลิต (ถ้ามี) และลายมือชื่อของผู้ควบคุมในการผลิต และให้เก็บบันทึกการผลิตไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒ ปี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

๔.๔ ให้แจ้งปริมาณการผลิตวัตถุอันตราย ในรอบหนึ่งปีปฏิทินให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายใน วันที่ ๓๑ มกราคมของปีถัดไป ตามแบบ วอ./สธ ๑๓ ท้ายประกาศนี้ โดยวิธีการแจ้งอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) แจ้ง ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ก็ได้ และให้ถือวันที่ไปรษณีย์ประทับตราลงทะเบียนเป็นวันแจ้ง

(๒) แจ้งผ่านระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๔.๕ จัดให้มีฉลากขนาดใหญ่พอสมควรไว้ที่หีบห่อสำหรับการขนส่งโดยให้เป็นไปตามประกาศมติคณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ผลิตวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องจัดให้มีการควบคุมและการตรวจสอบ

พร้อมทั้งการบันทึกไว้ ดังต่อไปนี้

๕.๑ การควบคุมและการตรวจสอบกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามที่ขึ้นทะเบียนไว้

๕.๒ การตรวจสอบภาชนะบรรจุทั้งก่อนและหลังจากที่บรรจุวัตถุอันตรายแล้วให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๑ (๑๒)

๕.๓ การตรวจสอบฉลากที่จะปิดบนภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายให้ถูกต้องตรงตามประเภทของวัตถุอันตรายที่ผลิต และติดแน่นบนภาชนะบรรจุแต่ละชนิดโดยไม่หลุดง่าย เพื่อมิให้ปิดฉลากผิด

ให้จัดเก็บบันทึกการควบคุมและการตรวจสอบตามข้อ ๕ ไว้รวมกับบันทึกการผลิตตามข้อ ๔.๓ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒ ปี เพื่อเป็นหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

หมวด ๒

การนำเข้า

ข้อ ๖ ให้ผู้นำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑

ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ แจ่งปริมาณวัตถุอันตรายที่
นำเข้ามาและให้ผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่
ณ ด่านอาหารและยาของสำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยา

ข้อ ๗ ขณะนำเข้าให้ผู้นำเข้าวัตถุอันตราย
ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ จัดให้มีใบรับรองผลวิเคราะห์
(Certificate of Analysis) ของผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย
ที่นำเข้าแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านอาหาร
และยา และให้จัดเก็บใบรับรองผลวิเคราะห์นี้ไว้เป็นระยะ
เวลาอย่างน้อย ๒ ปี เพื่อเป็นหลักฐานให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

หมวด ๓ การส่งออก

ข้อ ๘ ให้ผู้ส่งออกวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒
หรือชนิดที่ ๓ แจ่งปริมาณวัตถุอันตรายที่ส่งออกในรอบ
หนึ่งปีปฏิทินให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในวันที่
๓๑ มกราคมของปีถัดไป ตามแบบ วอ./สธ ๑๔ ท้าย
ประกาศนี้ โดยวิธีการแจ่งอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๘.๑ แจ้ง ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ และให้ถือวันที่ไปรษณีย์ประทับตราลงทะเบียนเป็นวันแจ้ง

๘.๒ แจ้งผ่านระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

หมวด ๔

การมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้รับจ้าง

ข้อ ๙ ให้ผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อใช้รับจ้างซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

๙.๑ ปฏิบัติเกี่ยวกับบุคลากรและการให้บริการ ดังนี้

(๑) จัดให้มีผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง โดยให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๒๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) จัดให้มีการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงาน ให้มีความรู้ที่ถูกต้องกับลักษณะงานที่ปฏิบัติและเข้าใจถึง พิษภัยของวัตถุอันตรายที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยปีละ หนึ่งครั้ง และจัดให้มีหลักฐานการเข้ารับการอบรมของ ผู้ปฏิบัติงานไว้ด้วย

(๓) จัดให้มีการปฏิบัติตามข้อความ ของฉลากด้วยความระมัดระวัง มิให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

(๔) ต้องสื่อสารข้อมูลความเป็น อันตราย หรือให้แจ้งข้อมูลผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ ปฏิบัติงานให้บริการหรือครอบครองแก่ผู้ปฏิบัติงานและ ผู้รับบริการ เช่น การส่งมอบฉลาก เอกสารข้อมูลความ ปลอดภัย หรือรายละเอียดของผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย ตามที่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าจัดทำขึ้น

(๕) ใช้วัตถุอันตรายที่ถูกต้องตาม กฎหมาย มีฉลากที่ครบถ้วนและตรงตามวัตถุประสงค์ ของวัตถุอันตรายชนิดนั้น ๆ

(๖) จัดให้มีภาชนะหรือเครื่องมือที่ เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับแบ่งวัตถุอันตรายที่จะนำ ไปใช้ พร้อมทั้งระบุชื่อวัตถุอันตรายให้เห็นชัดเจนไว้

บนภาชนะที่ใช้ประจำกับวัตถุอันตรายชนิดนั้น และมี
ภาชนะรองรับป้องกันการหกขณะแบ่งถ่ายวัตถุอันตราย

(๗) ดูแลรักษา ทำความสะอาด
เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ใน
สภาพเรียบร้อย มิให้มีการรั่วไหลของวัตถุอันตราย
ออกจากเครื่องมือหรืออุปกรณ์ขณะใช้งาน

(๘) ต้องจัดการกับวัตถุอันตรายที่
เหลือใช้แล้ว ภาชนะบรรจุ สิ่งสัมผัสกับวัตถุอันตราย
ให้ถูกต้องและปลอดภัยตามประเภทของวัตถุอันตราย
นั้น ๆ โดยคำนึงถึงวิธีการที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ระบุไว้

(๙) จัดให้มีการป้องกันกำจัดกลิ่น
ระออง ไอระเหยของวัตถุอันตราย มิให้เกิดเหตุ
เดือดร้อนรำคาญหรืออันตรายต่อผู้อยู่ข้างเคียง บุคคล
หรือทรัพย์สิน และจัดให้มีแผ่นป้ายคำว่า “อันตราย
ห้ามเข้า” หรือ “สถานที่มีการใช้วัตถุอันตราย” ขนาด
ใหญ่เห็นได้ชัดเจนสำหรับปิดแสดงไว้บริเวณทางเข้า
สถานที่ พื้นที่อาคาร ที่มีการใช้วัตถุอันตรายในการใช้
รับจ้าง

(๑๐) จัดให้มีวัสดุที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
และปริมาณเพียงพอในการดูดซับวัตถุอันตรายที่อาจรั่วไหล

เช่น ขี้เลื่อย ทราย เป็นต้น และนำไปกำจัดทำลายอย่าง
ถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๑๑) จัดให้มีสบู่น้ำไว้ให้ผู้สัมผัส
วัตถุอันตรายใช้ชำระล้าง

(๑๒) ให้ผู้อยู่อาศัยและสัตว์เลี้ยง
ออกจากบริเวณที่จะได้รับอันตรายจากการใช้วัตถุอันตราย
ดังกล่าวขณะปฏิบัติงาน

๙.๒ จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัย
สำหรับผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม
เพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(ก) เสื้อผ้าชุดปฏิบัติงาน

(ข) หมวก ถุงมือ รองเท้า

(ค) หน้ากาก และแว่นตาป้องกัน

สารเคมี

(ง) สิ่งกันเปื้อนที่ป้องกันการ
สัมผัสวัตถุอันตราย

(๒) จัดให้มีชุดปฐมพยาบาล พร้อมทั้ง
คำแนะนำวิธีการปฐมพยาบาล ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในกรณี
ที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นจะได้ใช้ทันที

(๓) จัดให้มีการตรวจสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อป้องกันอันตรายจากการมีวัตถุอันตรายสะสมอยู่ในร่างกาย และถ้าเป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มีสารประกอบออร์กาโนฟอสเฟตหรือสารคาร์บาเมต ต้องตรวจวิเคราะห์หาระดับเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส ด้วย พร้อมทั้งจัดทำทะเบียนประวัติสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานแต่ละราย และหากตรวจพบความผิดปกติ อันเนื่องจากการปฏิบัติงานกับวัตถุอันตราย ต้องจัดให้ผู้นั้นได้รับการรักษาหรือไปปฏิบัติงานอื่นตามความเหมาะสม

๙.๓ จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับความปลอดภัย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานดังนี้

(๑) จัดทำสัญญาในการให้บริการเป็นลายลักษณ์อักษร โดยอย่างน้อยต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับเลขที่ใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตราย รายชื่อวัตถุอันตรายที่ใช้พร้อมเลขทะเบียนวัตถุอันตราย รวมทั้งอาการเกิดพิษ วิธีแก้พิษ และคำเตือน

(๒) จัดให้มีเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet) และข้อแนะนำความปลอดภัย เช่น คำเตือน วิธีป้องกัน อาการเกิดพิษ วิธีแก้พิษ ประจำยานพาหนะขณะขนส่งวัตถุอันตรายทุกชนิด

(๓) จัดให้มีเอกสารแสดงวิธีการใช้ การป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ และสิ่งแวดล้อม

(๔) จัดให้มีบันทึกเกี่ยวกับสถานที่ที่ไปให้บริการโดยอย่างน้อยประกอบด้วยวันที่ให้บริการ ชื่อผู้ว่าจ้าง ชื่อผลิตภัณฑ์และเลขทะเบียนวัตถุอันตราย ปริมาณที่ใช้ อัตราส่วนการผสม ที่ตั้งสถานที่ไปให้บริการ และชื่อผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ให้เก็บบันทึกไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒ ปี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

หมวด ๕

การเก็บรักษา

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ หรือผู้ส่งออก ผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อใช้รับจ้างวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๒ หรือ

ชนิดที่ ๓ ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ต้องมีสถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตรายที่สามารถป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและเกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

๑๐.๒ ต้องมีที่เก็บรักษาวัตถุอันตรายเฉพาะตามคุณสมบัติของวัตถุอันตราย มีขนาดและลักษณะเหมาะสมกับคุณสมบัติและปริมาณที่ขออนุญาต สะดวกแก่การขนย้ายวัตถุอันตรายเข้า ออก

๑๐.๓ ในบริเวณทางเข้าอาคารหรือส่วนของอาคารที่เป็นสถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตรายให้มีแผ่นป้ายคำว่า “วัตถุอันตราย” ด้วยอักษรสีแดงบนพื้นสีขาว โดยแผ่นป้ายและตัวอักษรต้องมีขนาดที่เหมาะสมและเห็นได้ชัดเจน

๑๐.๔ ในบริเวณที่เก็บรักษาวัตถุอันตรายต้องจัดให้มีแผ่นป้ายคำเตือนถึงอันตรายโดยมีข้อความของแผ่นป้ายคำเตือนตามท้ายประกาศนี้ และจัดให้มีสัญลักษณ์แสดงอันตรายของวัตถุอันตรายอันเป็นที่ทราบโดยทั่วไป เช่น สัญลักษณ์สารกัดกร่อน สารไวไฟ สารพิษ เป็นต้น

๑๐.๕ จัดให้มีเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet) ของวัตถุอันตรายที่อยู่ในสถานที่ เก็บหรือสถานที่ปฏิบัติงานนั้น

๑๐.๖ ในกรณีเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน หรือเมื่อมีวัตถุอันตรายรั่วไหลหรือฟุ้งกระจาย ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ซึ่งควบคุมการ ปฏิบัติงาน ต้องให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนที่ทำงานในบริเวณ นั้น หรือบริเวณใกล้เคียงหยุดทำงานและออกไปให้พ้น รัศมีที่อาจได้รับอันตรายและดำเนินการให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบและแก้ไขโดยมิชักช้า

๑๐.๗ จัดให้มีการอบรมชี้แจงแนะนำผู้ปฏิบัติงาน ให้เข้าใจถึงอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้ในขณะ ปฏิบัติงาน วิธีระมัดระวังป้องกันอันตราย การแก้ไข และการฝึกอบรมเพื่อป้องกันเหตุฉุกเฉินให้พนักงาน ทุกคนอย่างน้อยปีละครั้ง

๑๐.๘ จัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติและ ปริมาณของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบ กิจการ เพื่อทำความสะอาดร่างกายขั้นต้นเมื่อสัมผัสกับ วัตถุอันตราย

๑๐.๙ จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความจำเป็นและเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน และต้องมีมาตรการสำหรับการดูแลรักษาเครื่องป้องกันอันตรายดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา

๑๐.๑๐ จัดให้มีเครื่องปฐมพยาบาลพร้อมทั้งคำแนะนำวิธีปฐมพยาบาลที่เหมาะสมกับประเภทของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการ

๑๐.๑๑ จัดให้มีเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับป้องกัน ควบคุม ระวังหรือบรรเทาอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นตามความจำเป็นและเหมาะสมกับประเภทของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการ และต้องมีมาตรการสำหรับการดูแลรักษาเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา

หมวด ๖

การขนส่ง

ข้อ ๑๑ ในการขนส่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑

ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ให้ปฏิบัติตามประกาศมติ
คณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตราย
ทางบก พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
วิทยา บุรณศิริ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม
๑๒๙ ตอนพิเศษ ๑๐๗ ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

ใบแจ้งปริมาณการผลิตวัตถุอันตราย

ชื่อสถานประกอบการ.....เลขประจำตัวผู้เสียภาษี.....
 ที่อยู่.....โทร.....
 สถานที่เก็บวัตถุอันตราย ตั้งอยู่เลขที่.....
 รายงานข้อมูล (๑ มกราคม - ๓๑ ธันวาคม) ประจำปี.....วันที่.....
 วัตถุอันตราย ชนิดที่ ๑ (วอ.๑)   วัตถุอันตราย ชนิดที่ ๒ (วอ.๒)   วัตถุอันตราย ชนิดที่ ๓ (วอ.๓)

ลำดับที่	ชื่อทางการค้า	เลขที่ รับแจ้ง วอ.๑/ ใบรับแจ้ง วอ.๒/ ใบอนุญาต วอ.๓	เลขที่ใบสำคัญ การขึ้นทะเบียน (ถ้ามี)	*ปริมาณผลิตรวม (ระบุหน่วย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... (ลายมือชื่อ).....ผู้แจ้ง
 (.....)

หมายเหตุ: ๑. ให้รายงานแต่ละฉบับแยกตามชนิดของวัตถุอันตราย
 ๒.*ปริมาณการผลิตรวมแต่ละรายการในหนึ่งปีให้ระบุหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ได้แก่ กิโลกรัม ลิตร ตัน

ใบแจ้งปริมาณการส่งออกวัตถุอันตราย

ชื่อสถานประกอบการ.....เลขประจำตัวผู้เสียภาษี.....
 ที่อยู่.....โทร.....
 สถานที่เก็บวัตถุอันตราย ตั้งอยู่เลขที่.....
 รายงานข้อมูล (๑ มกราคม - ๓๑ ธันวาคม) ประจำปี.....วันที่.....
 วัตถุอันตราย ชนิดที่ ๒ (วอ.๒)   วัตถุอันตราย ชนิดที่ ๓ (วอ.๓)

ลำดับที่	ชื่อทางการค้า	เลขที่ ใบรับแจ้ง วอ.๒/ ใบอนุญาต วอ.๓	เลขที่ใบสำคัญ การขึ้นทะเบียน (ถ้ามี)	*ปริมาณส่งออกรวม (ระบุหน่วย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... (ลายมือชื่อ).....ผู้แจ้ง
(.....)

หมายเหตุ: ๑. ให้รายงานแต่ละฉบับแยกตามชนิดของวัตถุอันตราย

๒. *ปริมาณการส่งออกรวมแต่ละรายการในหนึ่งปีให้ระบุหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ได้แก่ กิโลกรัม ลิตร ตัน

ข้อความของแผ่นป้ายคำเตือน

ท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์
และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการ
มีไว้ในครอบครองเพื่อใช้รับจ้างซึ่งวัตถุอันตราย
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาธิบดีขอ

พ.ศ. ๒๕๕๕

คำเตือน

๑. สวมเสื้อผ้าสำหรับปฏิบัติงานให้ครบชุด ก่อนที่จะ
ลงมือทำงาน
๒. ซ้ำระล้างร่างกายเปลี่ยนเสื้อผ้าทุกครั้ง หลังจาก
ปฏิบัติงาน
๓. ต้องล้างมือให้สะอาดด้วยน้ำและสบู่ทุกครั้ง ก่อน
รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ หรือสูบบุหรี่
๔. เมื่อได้รับพิษจากวัตถุอันตราย ให้รีบนำผู้ป่วย
ออกจากบริเวณที่เกิดเหตุ
๕. ถ้าถูกผิวหนัง ให้รีบล้างด้วยน้ำปริมาณมาก ๆ
และสบู่

๖. หากกระเด็นเข้านัยน์ตา ให้รีบล้างด้วยน้ำสะอาด
มาก ๆ จนอาการระคายเคืองทุเลาแล้วรีบไปพบ
แพทย์
๗. หากมีอาการปวดศีรษะ มึนงง ตาพร่า คลื่นไส้
อาเจียน เหงื่อออกมาก อ่อนเพลีย ให้รีบรายงาน
ต่อหัวหน้าพนักงานเพื่อนำส่งแพทย์ทันที
๘. ห้ามทิ้งวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุ หรือล้าง
ภาชนะบรรจุอุปกรณ์ลงในแม่น้ำ คู คลองแหล่งน้ำ
สาธารณะ
๙. เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน ให้ปฏิบัติตามวิธีการตามที่
กำหนดในเอกสารข้อมูลความปลอดภัยของสาร
นั้น

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษ
ของวัตถุอันตราย
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
พ.ศ. ๒๕๓๘

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตราย ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๓๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม
มาตรา ๗ (๒) และมาตรา ๒๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุขโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย
ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ วัตถุอันตรายในประกาศนี้หมายความว่า
วัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

ข้อ ๒ วัตถุอันตรายที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
หรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจะต้องแสดงฉลาก
ไว้ที่หีบห่อบรรจุหรือภาชนะบรรจุ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(๑) ชื่อทางการค้า (ถ้ามี)

(๒) ชื่อสามัญตามระบบ ISO หรือชื่อ
สามัญในระบบอื่น ๆ หรือชื่อสามัญเคมี หากไม่สามารถ
ระบุชื่อสามัญดังกล่าวได้ให้ระบุชื่อทางเคมีตามระบบ

IUPAC หรือชื่อทางวิทยาศาสตร์ของสารสำคัญ

(๓) สัญลักษณ์ตาม UN Class (ถ้ามี)

(๔) อัตราส่วนของสารสำคัญ

(๕) UN Number (ถ้ามี)

ข้อ ๓ วัตถุอันตรายที่ผลิต ขาย หรือมีไว้ใน
ครอบครองในประเทศ จะต้องแสดงฉลากไว้ที่ภาชนะ
บรรจุหรือหีบห่อบรรจุวัตถุอันตรายทุกชิ้น ฉลากดังกล่าว
จะต้องมีเครื่องหมายและข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อสามัญตามระบบ ISO หรือชื่อ
สามัญในระบบอื่น ๆ หรือชื่อสามัญเคมี หากไม่สามารถ
ระบุชื่อสามัญดังกล่าวได้ให้ระบุชื่อทางเคมีตามระบบ
IUPAC หรือชื่อทางวิทยาศาสตร์ของสารสำคัญ

(๒) อัตราส่วนของสารสำคัญที่ผสม
อยู่ในวัตถุอันตราย โดยระบุเป็นน้ำหนัก/น้ำหนัก
น้ำหนัก/ปริมาตร หรือปริมาตร/ปริมาตร

(๓) ชื่อทางการค้า (ถ้ามี)

(๔) ประโยชน์

(๕) วิธีใช้

(๖) คำเตือน หรือข้อควรระวัง (ใช้
อักษรทึบหรือขีดเส้นใต้)

- (๗) วิธีเก็บรักษา
- (๘) อาการเกิดพิษ (ถ้ามี)
- (๙) วิธีแก้พิษเบื้องต้น (ถ้ามี)
- (๑๐) คำแนะนำสำหรับแพทย์ (ถ้ามี)
- (๑๑) วันหมดอายุการใช้ (ถ้ามี)
- (๑๒) การทำลายภาชนะบรรจุ (ถ้ามี)
- (๑๓) สัญลักษณ์ตาม UN hazard symbol (ถ้ามี)
- (๑๔) ทะเบียนวัตถุอันตราย (เฉพาะวัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียน)
- (๑๕) ขนาดบรรจุในกรณีของแข็งให้ใช้หน่วยน้ำหนัก สำหรับของเหลวให้ใช้หน่วยปริมาตรหรือหน่วยน้ำหนักในระบบเมตริก
- (๑๖) ชื่อที่ตั้งและหมายเลขโทรศัพท์ของแหล่งผลิตในประเทศ
- (๑๗) ชื่อที่ตั้งและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้นำเข้า (ในกรณีวัตถุอันตรายนำเข้าจากต่างประเทศ)
- (๑๘) ชื่อที่ตั้งและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ค้าส่งหรือผู้จัดจำหน่าย (ถ้ามี)

(๑๙) เครื่องหมายและข้อความแสดง
ระดับความเป็นพิษ และ/หรืออันตรายตามที่กำหนด (ถ้ามี)

ข้อ ๔ ข้อความบนฉลากในข้อ ๓ ต้องมี
ลักษณะดังนี้

(๑) ข้อความใน (๑) - (๒) เป็นภาษา
ไทยหรือภาษาอังกฤษ

(๒) ข้อความใน (๓) - (๑๘) ต้องเป็น
ภาษาไทย

(๓) เครื่องหมายและข้อความแสดง
ระดับความเป็นพิษ และ/หรืออันตรายในข้อ ๓ (๑๙)
ต้องมีขนาดใหญ่เห็นได้ชัดเจนและใช้สีดำหรือสีแดง
เท่านั้น

(๔) หากมีชื่อทางการค้าเป็นภาษา
ต่างประเทศ จะต้องมีขนาดไม่ใหญ่กว่าชื่อภาษาไทย
และต้องมีความหมายอย่างเดียวกัน

(๕) ข้อความในฉลากถ้าจะมีภาษา
อื่นนอกจากภาษาไทย ความหมายต้องตรงกับภาษาไทย

(๖) ข้อความใน (๔) - (๕) และ (๗) -
(๑๐) อาจอยู่ในใบแทรกได้

(๗) ฉลากของภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย ที่มีขนาดเล็กมากจนไม่อาจบรรจุข้อความได้ทั้งหมด ฉลากที่จะปิดบนภาชนะดังกล่าวอย่างน้อยจะต้องบรรจุข้อความใน (๑) - (๓) ส่วนข้อความอื่น ๆ จะบรรจุใน ใบแทรก

(๘) ขนาดของตัวอักษรบนฉลากต้อง ไม่น้อยกว่า ๑ มิลลิเมตร และเห็นได้ชัดเจน

(๙) การแสดงข้อความบนฉลากของ วัตถุอันตราย ต้องไม่เป็นเท็จหรือเกินความจริง หรือใน ทำนองโอ้อวดสรรพคุณ

ข้อ ๕ ระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตราย แบ่งเป็น ๔ ชั้น ดังนี้

ชั้น ๑ เอ	พิษร้ายแรงมาก
ชั้น ๑ บี	พิษร้ายแรง
ชั้น ๒	พิษปานกลาง
ชั้น ๓	พิษน้อย

ข้อ ๖ การจำแนกระดับความเป็นพิษของ วัตถุอันตราย ให้จำแนกตามดังนี้

(๑) สารหรือผลิตภัณฑ์ชนิดเข้มข้นใด ที่มีการจำแนกไว้แล้วใน The WHO Recommended

Classification of Pesticides by Hazard and Guidelines to Classification ขององค์การอนามัยโลกฉบับล่าสุด ให้ถือตามที่จำแนกไว้ชั้น

(๒) สารหรือผลิตภัณฑ์อื่นนอกเหนือจาก (๑) ให้จำแนกโดยใช้ค่าความเป็นพิษเฉียบพลัน (LD_{50}) ตามตารางดังต่อไปนี้

ชั้น	LD ₅₀ สำหรับหนูทดลอง (มิลลิกรัม/กิโลกรัม ของน้ำหนักตัว)			
	ทางปาก		ทางผิวหนัง	
	ของแข็ง	ของเหลว	ของแข็ง	ของเหลว
I เอ มีพิษร้ายแรงมาก	5 หรือ น้อยกว่า	20 หรือ น้อยกว่า	10 หรือ น้อยกว่า	40 หรือ น้อยกว่า
I บี มีพิษร้ายแรง	มากกว่า 5-50	มากกว่า 20-200	มากกว่า 10-100	มากกว่า 40-400
II มีพิษปานกลาง	มากกว่า 50-500	มากกว่า 200-2000	มากกว่า 100-1000	มากกว่า 400-4000
III มีพิษน้อย	มากกว่า 500	มากกว่า 2000	มากกว่า 1000	มากกว่า 4000

คำว่า “ของแข็ง” และ “ของเหลว” ตาม
ตารางนี้ หมายความว่าลักษณะทางกายภาพของสาร
หรือผลิตภัณฑ์ชนิดเข้มข้น และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป

(๓) ค่าความเป็นพิษเฉียบพลัน (LD₅₀)
อาจใช้สัตว์ทดลองอื่นหรือเกณฑ์มาตรฐานอื่นนอกเหนือ
จากที่กำหนดใน (๒) ก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ
สถานที่และทะเบียนวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือ
ทางสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๗ ให้แสดงเครื่องหมายและข้อความ
แสดงระดับความเป็นพิษไว้ที่ด้านหน้าของฉลากวัตถุ
อันตราย ตามข้อ ๕ ดังนี้

(๑) วัตถุอันตรายซึ่งมีระดับความเป็น
พิษอยู่ในชั้น ๑ เอ ให้ใส่เครื่องหมายหัวกะโหลกกับ
กระดูกไขว้ และคำว่า “พิษร้ายแรงมาก” ดังภาพ

(๒) วัตถุอันตรายซึ่งมีระดับความเป็น
พิษอยู่ในชั้น ๑ บี ให้ใส่เครื่องหมายหัวกะโหลกกับ
กระดูกไขว้ และคำว่า “พิษร้ายแรง” ดังภาพ

(๓) วัตถุอันตรายซึ่งมีระดับความเป็น
พิษอยู่ในชั้น ๒ ให้ใส่เครื่องหมายกากบาท และคำว่า
“อันตราย” ดังภาพ

ข้อ ๘ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและ
ยามีอำนาจกำหนดข้อความและวิธีการจัดทำฉลากใน
รายละเอียดได้เท่าที่ไม่ขัดตามประกาศนี้

การกำหนดตามวรรคหนึ่งใช้บังคับได้เมื่อ
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๙ ให้ผู้ผลิตและผู้นำเข้าที่ยังคงมีฉลาก
ตามพระราชบัญญัติวัตถุพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐ แจงระยะเวลา
เวลาที่ขอผ่อนผันการใช้ฉลากเดิม ภายใน ๓๐ วัน
นับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
เวลาที่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าได้ขอผ่อนผันไว้ ให้จัดทำฉลาก
ตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

อาทิตย์ อุไรรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม
๑๑๒ ตอนที่ ๔๓ ง ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๘)

เอกสารประกอบ

ตัวอย่างเครื่องหมายและข้อความ แสดงระดับความเป็นพิษบนฉลากวัตถุอันตราย

รูปที่ 1 วัตถุอันตรายซึ่งมีระดับความเป็นพิษอยู่ในชั้น 1 เอ

พิษร้ายแรงมาก

รูปที่ 2 วัตถุอันตรายซึ่งมีระดับความเป็นพิษอยู่ในชั้น 1 บี

พิษร้ายแรง

รูปที่ 3 วัตถุอันตรายซึ่งมีระดับความเป็นพิษอยู่ในชั้น 2

อันตราย

**ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษ
ของวัตถุอันตรายที่
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
รับผิดชอบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔**

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตราย ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาธิบดีชอบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตรายออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาธิบดีชอบหน้าที่ได้รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้วให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๔) ทะเบียนวัตถุอันตราย (เฉพาะวัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียน) หรือเลขที่รับแจ้ง (เฉพาะวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ที่ต้องแจ้งข้อเท็จจริง)”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของข้อ ๔ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้วให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ชื่อการค้าภาษาไทยจะต้องมีขนาดเหมาะสม เห็นได้ชัดเจนและหากมีชื่อทางการค้าภาษาต่างประเทศ จะต้องตรงกันหรือมีความหมายอย่างเดียวกันกับชื่อการค้าภาษาไทย

(๕) ข้อความที่เป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของผู้บริโภค ได้แก่ คำเตือน ข้อควรระวัง และวิธีใช้ ถ้าจะมีภาษาอื่นด้วย จะต้องมีความหมายตรงกันกับความในภาษาไทย”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มข้อ ๓ (๒๐) และข้อ ๓ (๒๑) ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ฉลากและระดับความเป็นพิษของวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

พ.ศ. ๒๕๓๘ ดังนี้คือ

“ข้อ ๓ (๒๐) วัน เดือน ปี ที่ผลิต

(๒๑) เลข หรืออักษร แสดงครั้งที่ผลิต”

ข้อ ๔ ให้ผู้ผลิต และผู้นำเข้าที่มีฉลากตามประกาศเดิมอยู่แล้วแจ้งระยะเวลาที่จะขอผ่อนผันการใช้ฉลากเดิม ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าได้ขอผ่อนผันไว้ ให้จัดทำฉลากตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๗ ง ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๔)

**ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณ
ที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตราย
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาธิบดีชอบ
พ.ศ. ๒๕๕๕**

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณ
ที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตราย
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบ
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และ มาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดย ความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย ออกประกาศ กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณที่กำหนดไว้ ของสารสำคัญในวัตถุอันตรายที่ใช้ทางการสาธารณสุข

เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย
ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณที่
กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตรายที่สำนักงาน
คณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
พ.ศ. ๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๒ เกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนที่อนุญาตให้มีได้
สำหรับวัตถุอันตรายประเภทเทคนิคคอลเกรดที่ใช้ในการ
ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่
นำมาใช้เพื่อประโยชน์แก่การระงับ ป้องกัน ควบคุม ไล่
กำจัดแมลง สัตว์แทะ และสัตว์อื่น หรือเพื่อประโยชน์
ในการดับกลิ่น ที่ระบุปริมาณสารสำคัญเป็นค่าต่ำสุด
จะต้องมีปริมาณสารสำคัญไม่ต่ำกว่าที่ระบุไว้

ข้อ ๓ เกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนของวัตถุอันตราย
ในผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการฆ่าเชื้อโรค
หรือกำจัดกลิ่นในสระว่ายน้ำที่มีสารสำคัญที่ให้คลอรีน
ซึ่งระบุปริมาณสารสำคัญเป็นค่าต่ำสุด จะต้องมปริมาณ
สารสำคัญไม่ต่ำกว่าที่ระบุไว้

ข้อ ๔ เกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนของวัตถุอันตราย

ในผลิตภัณฑ์ที่มีสารสำคัญที่ได้มาจากหรือเป็นผลผลิตของเชื้อจุลินทรีย์ที่ใช้เพื่อประโยชน์แก่การระงับ และป้องกันอันตรายแก่บุคคล โดยมุ่งหมายในการกำจัดตัวอ่อนของยุงหรือแมลง (microbial larvicides) ที่ระบุปริมาณของสารสำคัญเป็นค่าความแรง (biopotency) ในหน่วย International Toxic Units (ITU/mg product) จะต้องมีความแรงไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๐ ของค่าความแรงที่ระบุไว้

ข้อ ๕ เกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนของวัตถุอันตรายอื่น ๆ ใช้เกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนตามตารางดังต่อไปนี้

ปริมาณของสารสำคัญใน วัตถุอันตรายที่ระบุไว้เป็น ร้อยละของน้ำหนัก ต่อปริมาตร (%w/v) ที่ 20 ± 2 องศาเซลเซียส หรือร้อยละของน้ำหนัก ต่อน้ำหนัก (%w/w)	เกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อน ที่อนุญาตให้มีได้ จากปริมาณของสารสำคัญที่ระบุ
มากกว่า ๕๐%	ไม่เกิน ± 2.5 กรัม/๑๐๐ กรัม หรือ กรัม/๑๐๐ มิลลิลิตร
มากกว่า ๒๕% ถึง ๕๐%	ไม่เกิน $\pm 5\%$
มากกว่า ๑๐% ถึง ๒๕%	ไม่เกิน $\pm 6\%$
มากกว่า ๒.๕% ถึง ๑๐%	ไม่เกิน $\pm 10\%$
น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๒.๕%	ไม่เกิน $\pm 15\%$ สำหรับวัตถุอันตราย ที่มีลักษณะเป็น ของเหลวและครีม ไม่เกิน $\pm 25\%$ สำหรับวัตถุอันตราย ที่มีลักษณะเป็น ของแข็ง ผง เกล็ด และเม็ด

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
วิทยา บุรณศิริ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม
๑๒๙ ตอนพิเศษ ๑๐๗ ง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

**ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง
พ.ศ. ๒๕๕๐**

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๘

ข้อ ๒ วัตถุอันตรายตามประกาศนี้ หมายความว่า วัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาธิบดีชอบ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยเรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ออกตามความในมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓ ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้างตามประกาศนี้ หมายถึง บุคลากรผู้รับผิดชอบ

สำหรับควบคุมการดำเนินการเพื่อให้บริการใช้รับจ้าง
การจัดการแมลงและสัตว์อื่นของสถานประกอบการมีไว้ใน
ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง

ข้อ ๔ การจัดการแมลงและสัตว์อื่น (Pest Management) หมายถึง กระบวนการการใช้เทคนิค
ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อการป้องกัน กำจัดแมลงและ
สัตว์อื่น

ข้อ ๕ ให้ผู้มีวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิด
ที่ ๓ ไว้ในครอบครองเพื่อใช้รับจ้าง ต้องจัดให้มีผู้ควบคุม
การใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

(๒) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานการจัดการ
แมลงและสัตว์อื่น ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข
ไม่น้อยกว่า ๓ ปี หรือจบการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
หรือเทียบเท่า

(๓) มีหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรม
และการทดสอบความรู้ตามหลักสูตรและหน่วยงาน
ตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศ
กำหนด และต้องอบรมหลักสูตรต่อเนื่องความรู้ผู้ควบคุม
การใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง การจัดการแมลง

และสัตว์อื่น ทุก ๓ ปี ตามหลักสูตรและหน่วยงานที่
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด
การจัดให้มีผู้ควบคุมตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้แจ้ง
ดำเนินการมีไว้ในครอบครองวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒
หรือ ผู้ยื่นขออนุญาตมีไว้ในครอบครองวัตถุอันตราย
ชนิดที่ ๓ เพื่อใช้รับจ้าง แจ้งชื่อผู้ควบคุมการใช้วัตถุ
อันตรายเพื่อใช้รับจ้าง เป็นบุคลากรผู้รับผิดชอบสำหรับ
ควบคุมการดำเนินการเพื่อให้บริการใช้รับจ้าง การ
จัดการแมลงและสัตว์อื่น ประกอบการแจ้งดำเนินการ
หรือยื่นขออนุญาต ต่อหน่วยงานผู้รับแจ้งหรือผู้อนุญาต
นั้น

ทั้งนี้ ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง
ต้องเป็นพนักงานประจำของสถานประกอบการมีไว้ใน
ครอบครองเพื่อใช้รับจ้าง และไม่มีชื่อเป็นผู้ควบคุมอยู่
ในสถานที่ประกอบการแห่งอื่นในช่วงเวลาเดียวกัน

ข้อ ๖ ให้ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้
รับจ้าง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากร เกี่ยวกับการ
จัดการแมลงและสัตว์อื่น ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
อย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันอันตรายอันจะเกิดแก่

บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

(๒) ควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการในการมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้รับจ้าง ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกัน กำจัดแมลงและสัตว์อื่น การใช้ การเก็บรักษา และการขนส่งวัตถุอันตราย รวมทั้งมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ผู้รับบริการ หรือสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๗ ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง ที่ไม่ประสงค์จะทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้างของสถานประกอบการแห่งนั้นต่อไป ต้องแจ้งให้หน่วยงานผู้รับแจ้งหรือผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรไม่น้อยกว่า ๗ วัน นับแต่วันที่จะไม่ทำหน้าที่ดังกล่าว

ข้อ ๘ กรณีผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง แจ้งความประสงค์จะไม่ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายต่อไปตามข้อ ๗ หรือตาย หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ให้ผู้แจ้งดำเนินการหรือผู้รับอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้างของสถานะนั้นนั้น จัดหา

ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้างแทนคน
เดิม และแจ้งขอเปลี่ยนแปลงชื่อผู้ควบคุมการใช้วัตถุ
อันตรายต่อผู้รับแจ้ง หรือผู้อนุญาตภายใน ๙๐ วัน นับ
แต่วันที่ผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้างคน
เดิมไม่ทำหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตมีไว้ในครอบครอง
ซึ่งวัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง ก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน
๒๕๔๘ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศนี้
จนถึงวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

มรกต กรเกษม

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม
๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐)

**ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ยกเว้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕**

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ยกเว้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม
มาตรา ๒๐ (๑) และมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราช
บัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นของคณะกรรมการ
วัตถุอันตราย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ วัตถุอันตราย SURFACTANTS ตาม
ประกาศนี้ หมายความว่า วัตถุอันตรายที่สำนักงาน
คณะกรรมการอาหารและยา เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่
รับผิดชอบตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ออก
ตามความในมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ให้สถานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อโรค
ทำความสะอาดพื้น ฝาผนัง เครื่องสุขภัณฑ์และวัสดุ

ต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยสารกลุ่ม ANIONIC SURFACTANTS และ/หรือ NONIONIC SURFACTANTS ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับขึ้นทะเบียนไว้แล้ว และเป็นสถานที่ผลิตที่ไม่เข้าข่ายโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๖ ของกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

การผลิตตามข้อนี้ ไม่รวมถึงการนำ CHLORHEXIDINE SALTS CHLORINE AND CHLORINE RELEASING SUBSTANCES, PHENOLS AND PHENOLIC COMPOUNDS กรดแก่ ต่างแก่ และตัวทำละลายอินทรีย์ มาใช้ในกระบวนการผลิต

ข้อ ๓ ให้สถานที่ผลิตตามข้อ ๒ ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับในข้อ ๕ (๒) ของกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยให้ตั้งในเขตบ้านจัดสรรหรือที่ดินจัดสรรเพื่อการพักอาศัย ตึกแถว หรือบ้านแถวได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นตึกแถว หรือบ้านแถวเพื่อการพักอาศัย

ข้อ ๔ ผู้ผลิตวัตถุอันตรายที่ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๓ ต้องปฏิบัติตามโดยจัดให้มี

(๑) บริเวณผลิต บรรจุ เก็บรักษาวัตถุ
อันตราย เป็นสัดส่วนเพียงพอแยกออกจากบริเวณที่พัก
อาศัย และการประกอบอาหาร

(๒) ระบบป้องกันกำจัดกลิ่น ของเสีย
จากการผลิตวัตถุอันตรายที่ดีและเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิด
เสียงดังหรือเหตุรำคาญ

ข้อ ๕ การยกเว้นตามประกาศฉบับนี้ ไม่รวม
SURFACTANTS ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหาร
และยาจะประกาศต่อไป

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

สุดารัตน์ เกตุราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม
๑๑๙ ตอนพิเศษ ๒๕ ง ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๕)

รวมกฎหมายวัตถุอันตราย ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาธิบดีขอ
สำหรับการตรวจสถานที่

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ยกเว้นการปฏิบัติของการมีไว้
ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง
ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ยกเว้นการปฏิบัติของการมีไว้ในครอบครองซึ่ง
วัตถุอันตรายเพื่อใช้รับจ้าง ตามพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม
มาตรา ๒๐ (๑) และมาตรา ๒๐ (๕) และมาตรา ๔๔
(๑) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา
๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘
และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดย
ความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตรายออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ วัตถุอันตรายตามประกาศนี้ หมายความว่า
วัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามประกาศกระทรวง
อุตสาหกรรม ออกตามความในมาตรา ๑๘ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติวัดถ้ำอ้นทราย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัดถ้ำอ้นทรายที่
เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่สำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยาได้รับขึ้นทะเบียนไว้แล้ว เพื่อใช้รับจ้าง
ทำความสะอาดพาหนะ ทำความสะอาดหรือซักแห้ง
เครื่องนุ่งห่ม และกำจัดตัวเบียนภายนอกของสัตว์เลี้ยง
ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องแจ้งการดำเนินการและ
การขออนุญาตตามพระราชบัญญัติวัดถ้ำอ้นทราย
พ.ศ. ๒๕๓๕

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม
๑๒๑ ตอนพิเศษ ๖๓ ง ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๗)

ตัวอย่างรายชื่อสารที่จัดเป็น วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑

ตัวอย่างรายชื่อสารที่จัดเป็น วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑

๑. สารกลุ่ม ANIONIC SURFACTANTS

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
1	Acidic sophorolipid	130994-78-4	Lactonic sophorolipid, 16-GGHLD
2	Alcohol ethoxylate, sulfated, sodium salt	-	
3	Alkyl ethoxylate sulfate	-	
4	Ammonium lauryl ether sulfate	32612-48-9	
5	Ammonium lauryl sulfate	2235-54-3	
6	Ammonium nonoxynol-4 sulfate	31691-97-1	
7	Ammonium oleate	544-60-5	
8	Ammonium soap	544-60-5	
9	Castor oil soap	-	
10	Cocamide monoethanolamide	68140-00-1	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
11	Coconut oil, potassium salt	68783-34-6	
12	Diocetyl sodium sulfosuccinate	577-11-7	
13	Disodium cocamide monoethanolamide sulfoacetate	68784-08-7	
14	Disodium cocoyl glutamate	68187-30-4	
15	Disodium laureth sulfosuccinate	68815-56-5	
16	Dodecyl benzene sulphonate triethanolamine salt	-	Linear alkyl benzene sulfonate, triethanola- mine salt
17	Ethoxylated alcohol (6.5EO)	-	
18	Ethoxylated alcohol 2.5EO	68439-46-3	
19	Ethoxylated alcohol 3EO	68002-97-8	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
20	Ethoxylated alcohol 7EO	-	
21	Ethoxylated fatty alcohol carboxylated, sodium salt	70632-06-3	
22	Fatty alcohol sulfate, sodium salt	-	
23	Lauric acid diethanolamine salt	7487-79-8	
24	Lauryl polyglucose and sodium laureth sulfate and sodium laureth-8 sulfate and sodium oleth sulfate	-	
25	Linear alkyl benzene sulfonate, monoethanolamine salt	26836-07-7	
26	Linear alkyl benzene sulfonate, triethanolamine salt	27332-41-7	Triethanola- mine dodecyl benzene sulfonate

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
27	Linear alkyl naphthalene sulfonate, sodium salt	26264-58-4	
28	Linear alkyl sulfonate	251553-00-1	
29	Linear alkyl benzene sulfonate, isopropylamine salt	26264-05-1	
30	Linear alkyl benzene sulfonate, potassium salt	-	Potassium dodecyl benzene sulphonate
31	Linear alkyl benzene sulfonate, sodium salt	-	Linear sodium benzene sulfonate
32	Linear dodecyl benzene sulfonate	42615-29-2	
33	Modified cocoamide diethanolamine	-	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
34	Modified ethoxylated anionic surfactant	-	
35	Monoethanolamine cocoate	66071-80-5	
36	Monoethanolamine oleate	2271-11-9	
37	Monoethanolamine soap	-	
38	Olefin sulfonate sodium salt	-	
39	Oxyethyl alkyl ammonium phosphate	-	
40	Polyoxyethylene tridecyl acetic acid	56388-96-6	
41	Polyoxyethylene tridecyl ether phosphate	9046-01-9	
42	Potassium cocoate	67701-05-7	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
43	Potassium cyclooctoate propylolate	68127-33-3	
44	Potassium laurate	10124-65-9	
45	Potassium myristate	13429-27-1	
46	Potassium oleate	143-18-0	
47	Potassium palmitate	2624-31-9	
48	Potassium soap of palm kernel oil	-	
49	Refined coconut oil	8001-31-8	
50	Soap	68952-95-4	
51	Sodium (2-ethylhexyl) alcohol sulfate	126-92-1	
52	Sodium alkane sulfonate	-	
53	Sodium alkyl benzene sulphonate	-	Sodium dodecyl benzene sulfonate

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
54	Sodium alkyl naphthalene sulfonate	26264-58-4	
55	Sodium alpha olefin sulfonate	68439-57-6	Olefin sulfonate, sodium salt
56	Sodium cocoate	61789-31-9	
57	Sodium decyl diphenyl ether disulfonate	36445-71-3	Disodium N-decyldiphenyl ether disulfonate
58	Sodium dodecanoyloxy benzene sulfonate	88380-00-1	
59	Sodium laurate	629-25-4	
60	Sodium laurimino dipropionate	14960-06-6	
61	Sodium lauroyl glutamate	29923-31-7	
62	Sodium lauroyl sarcosinate	137-16-6	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
63	Sodium lauryl ether sulfate	9004-82-4	Sodium laureth sulfate
64	Sodium lauryl sulfate	151-21-3	
65	Sodium methyl 2-sulfolaurate and disodium 2-sulfolaurate	-	
66	Sodium methyl oleoyl taurate	137-20-2	
67	Sodium mono & didodecyl disulfonate diphenyl oxide	-	
68	Sodium octyl sulfate	142-31-4	
69	Sodium oleate	143-19-1	
70	Sodium palmate	61790-79-2	Fatty acid, palm oil, sodium salt

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
71	Sodium petroleum sulfonate	68608-26-4	
72	Sodium soap (coconut and palm kernel oil)	90990-15-1	
73	Sodium sulphonate	68187-76-8	
74	Sodium tridecyl ether sulfate	25446-78-0	
75	Sodium xylene sulfonate	1300-72-7	
76	Sorbitan monooleate	1338-43-8	
77	Triethanolamine laurate	2224-49-9	
78	Triethanolamine lauryl sulfate	139-96-8	Tea-lauryl sulfate
79	Triisopropanolamine lauryl ether sulfate	89952-3-0	

๒. สารกลุ่ม NONIONIC SURFACTANTS

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
1	Alcohol ethoxylate	-	Ethoxylated alcohol
2	Alcohol ethoxylate and propoxylate	68154-97-2	Ethoxylated and propoxylated alcohol
3	Alcohol ethoxylate and propoxylate (C10-C16)	-	Ethoxylated and propoxylated alcohol
4	Alcohol ethoxylate and propoxylate (C12-C14)	-	Ethoxylated and propoxylated alcohol
5	Alkoxyated alcohol	-	
6	Alkyl glucoside	-	Alkyl polyglycoside
7	Alkyl oxy-polyethylene-oxy-ethanol	-	Ethoxylated alcohol

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
8	Alkyloxypolyethyl enoxy ethanol	-	Ethoxylated alcohol
9	Alkyloxypolyethyl enoxy ethanol (9EO)	-	Ethoxylated alcohol 9EO
10	Bis (2-hydroxyethyl) oleyl amine	25307-17-9	
11	C9-C11 Alcohol ethoxylate (8EO)	-	Ethoxylated alcohol 8EO
12	C10-C16 Alkyl polyglycoside	- -	Alkyl polyglycoside
13	C12 Alcohol ethoxylate	-	Ethoxylated alcohol
14	C12-C15 Alcohol ethoxylate (8EO)	-	Ethoxylated alcohol 8EO
15	C12-C15 Alcohol ethoxylate	-	Ethoxylated alcohol
16	C13-C15 Oxo- alcohol ethoxylate 7EO	-	Ethoxylated alcohol
17	C13 Fatty alcohol polyglycol ether 8-9 MOL. EO	-	Ethoxylated alcohol

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
18	C13-C15 Alcohol ethoxylate	-	Ethoxylated alcohol
19	Coconut diethanolamide	68603-42-9	
20	Coconut fatty acid	67701-013	
21	Coconut monoethanolamide	68140-00-1	
22	Coconut/palm kernel diethanolamide	-	
23	Dehydol LT 7 fatty alcohol C12-C18 7EO	-	
24	Decyl glucoside	-	Decyl polyglucoside
25	Ethoxylated alcohol	-	
26	Ethoxylated alcohol (2.5EO)	68439-46-3	
27	Ethoxylated alcohol (3EO)	68002-97-8	
28	Ethoxylated alcohol (3.1EO)	68439-45-2	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
29	Ethoxylated alcohol (4EO)	68439-50-9	
30	Ethoxylated alcohol (4.5EO)	68439-42-2	
31	Ethoxylated alcohol (5EO)	-	
32	Ethoxylated alcohol (5.5EO)	-	
33	Ethoxylated alcohol (6EO)	-	
34	Ethoxylated alcohol (6.5EO)	-	
35	Ethoxylated alcohol (7EO)	-	
36	Ethoxylated alcohol (7.3EO)	-	
37	Ethoxylated alcohol (7.8EO)	-	
38	Ethoxylated alcohol (8EO)	-	
39	Ethoxylated alcohol (9EO)	-	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
40	Ethoxylated alcohol (9.5EO)	-	
41	Ethoxylated alcohol (10EO)	-	
42	Ethoxylated alcohol (11EO)	-	
43	Ethoxylated alcohol (12EO)	-	
44	Ethoxylated alcohol (15EO)	-	
45	Ethoxylated alcohol (23EO)	68131-39-5	
46	Ethoxylated alcohol (25EO)	-	
47	Ethoxylated and butoxylated alcohol	111905-53-4	
48	Ethoxylated and propoxylated alcohol	68154-9-72	
49	Ethoxylated and propoxylated alcohol (8EO)	166736-08-9	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
50	Ethoxylated and propoxylated alcohol (10EO)	166736-08-9	
51	Ethoxylated linear primary alcohol C9-C11	68439-46-3	
52	Ethoxylated octyl phenol	9036-19-5	
53	Ethoxylated polyoxypropylene	-	
54	Fatty alcohol alkoxylate	61788-47-4	
55	Fatty alcohol ethoxylate	64425-86-1	
56	Isotridecanol ethoxylate	69011-36-5	
57	Isotridecanol ethoxylate 8EO	-	
58	Isotridecanol ethoxylate 12EO	-	
59	Lauryl glucoside	-	Lauryl polyglucose

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
60	Modified linear aliphatic polyether	-	
61	Octoxynol-9	9036-19-5	
62	Octylphenoxy polyethoxyethanol	9036-19-5	
63	Oleth-20	9004-98-2	
64	Oxyalkylated straight chain primary aliphatic C12-C15 alcohol	69227-21-0	Ethoxylated alcohol
65	Poloxamer-407	9003-11-6	
66	Polyoxy alkylene alkylphenyl ether	-	
67	Polyoxyethylene (20) sorbitan monolaurate	9005-64-5	
68	Polyoxyethylene alkyl (12-15) ether (9EO)	68131-39-5	Ethoxylated alcohol 9EO
69	Polyoxyethylene alkyl ether	68131-40-8	Ethoxylated alcohol

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
70	Polyoxyethylene lauryl ether	9002-92-0	Ethoxylated alcohol
71	Polyoxyethylene tridecyl ether	24938-91-8	
72	Polyoxypropylene polyoxyethylene block copolymer	-	Ethoxylated and propoxylated alcohol
73	Primary alcohol ethoxylate	-	Ethoxylated alcohol
74	Propoxylated alcohol	-	
75	Sodium alkyl carboxylate	-	
76	Sodium nonyl ethoxylate sulfate	9014-90-8	
77	Sodium octane sulfonate	5324-84-5	
78	Sucrose laurate	37266-93-6	
79	Sucrose stearate	25168-73-4	
80	Tridecyl alcohol ethoxylate	24938-91-8	

ตัวอย่างรายชื่อสารที่ไม่จัดเป็น วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑

ตัวอย่างรายชื่อสารที่ไม่จัดเป็น วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑

๑. สารกลุ่ม ALCOHOL ซึ่งจัดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
1	1-Propoxy-2-propanol	1569-01-3	Propylene glycol n-propyl ether
2	2,4-Dichlorobenzyl alcohol	1777-82-8	
3	Ethyl alcohol	64-17-5	Ethanol
4	Isopropyl alcohol	67-63-0	Isopropanol, 2-Propanol
5	Lauryl alcohol	112-53-8	
6	Phenethyl alcohol	60-12-8	

๒. สารกลุ่ม SOLVENT ซึ่งจัดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
1	2 (2-Ethylhexyloxy) ethanol	1559-35-9	
2	2-Methoxypropanol	1589-47-5	Propylene glycol methyl ether
3	2-Propanol	676-30-1	Isopropyl alcohol
4	3-Methoxy-3- methylbutanol	56539-66-3	
5	Acetone	67-64-1	
6	Benzyl alcohol	100-51-6	
7	Butyl cellosolve	111-76-2	Ethylene glycol n-butyl ether
8	Butyl glycol	111-76-2	Ethylene glycol n-butyl ether
9	Diethyl ether	60-29-7	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
10	Diethylene glycol ethyl ether	110-90-0	
11	Diethylene glycol mono 2-ethylhexyl ether	1559-36-0	
12	Diethylene glycol n-butyl ether	112-34-5	
13	Dipropylene glycol methyl ether	34590-94-8	
14	Dipropylene glycol n-butyl ether	29911-28-2	
15	Dipropylene glycol n-propyl ether	29911-27-1	
16	Ethanol	-	
17	Ethylene glycol n-butyl ether	111-76-2	
18	Ethylene glycol n-hexyl ether	112-25-4	
19	Ethylene glycol phenyl ether	9004-78-8	
20	Isopropyl alcohol	67-63-0	Isopropanol, 2-Propanol

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
21	Linear alkylbenzene	-	Benzene, mono C10-C16 alkyl derivatives
22	Methyl alcohol	67-56-1	Methanol
23	Methylcyclohexane	108-87-2	
24	Pine oil	8002-09-3	
25	Propylene glycol methyl ether	107-98-2	
26	Propylene glycol monobutyl ether	29387-86-8	
27	Propylene glycol n-butyl ether	5131-66-8	
28	Propylene glycol n-propyl ether	1569-01-3	
29	Propylene glycol phenyl ether	770-35-4	
30	Solvent naphtha, light aliphatic	64742-89-8	
31	Solvent naphtha, light aromatic	64742-95-6	
32	Toluene	108-88-3	

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
33	White mineral oil	8042-47-5	Paraffin oil

๓. สารกลุ่ม CATIONIC SURFACTANTS ซึ่งจัดเป็นวัตถุ
อันตรายชนิดที่ ๓

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
1	Alkyl dimethyl benzyl ammonium chloride	-	
2	Alkyl dimethyl benzyl ammonium saccharinate	-	
3	Alkyl dimethyl ethylbenzyl ammonium chloride	68956-79-6	
4	Benzethonium chloride	121-54-0	
5	Cetyl trimethyl ammonium chloride	112-02-7	

ลำดับ	ชื่อสาร	CA No.	ชื่อพ้อง
6	Cocamidopropyl amine oxide	68155-09-9	
7	Cocamine oxide	70592-80-2	Alkyl dimethyl amine oxide
8	Coco benzyl dimethyl ammonium chloride	61789-71-7	Alkyl dimethyl benzyl ammonium chloride
9	Dialkyl dimethyl ammonium chloride	-	
10	Didecyl dimethyl ammonium chloride	7173-51-5	
11	Dimethyl benzyl ammonium chloride	-	
12	Diocetyl dimethyl ammonium chloride	5538-94-3	
13	Dioleyl dimethyl ammonium chloride	35724-28-8	

ลำดับ	ชื่อสาร	CA No.	ชื่อพ้อง
14	Methyl dodecyl benzyl trimethyl ammonium chloride	1399-80-0	
15	N,N-bis (3-aminopropyl) dodecylamine	2372-82-9	
16	N,N-dialkyl (C8-C10)- N,N-dimethyl ammonium chloride	68424-95-3	
17	N-alkyl (50% C12, 30% C14, 17% C16, 3% C18) dimethyl benzyl ammonium chloride	27479-28-3	Alkyl dimethyl benzyl ammonium chloride
18	N-alkyl (50% C12, 30% C14, 17% C16, 3% C18) dimethyl ethyl benzyl ammonium chloride	27479-28-3	Alkyl dimethyl ethyl benzyl ammonium chloride

ลำดับ	ชื่อสาร	CA No.	ชื่อพ้อง
19	N-alkyl (60% C14, 30% C16, 5% C12, 5% C18) dimethyl benzyl ammonium chloride	139-08-2	Alkyl dimethyl benzyl ammonium chloride
20	N-alkyl (C12-C16)- N,N-dimethyl-N- benzyl ammonium chloride	98424-85-1	Alkyl dimethyl benzyl ammonium chloride
21	N-alkyl dimethyl benzyl ammonium chloride	-	Alkyl dimethyl benzyl ammonium chloride
22	N-alkyl dimethyl ethyl benzyl ammonium chloride	68956-79-6	Alkyl dimethyl ethyl benzyl ammonium chloride

ลำดับ	ชื่อสาร	CA No.	ชื่อพ้อง
23	Octyl decyl dimethyl ammonium chloride	32426-11-2	
24	Octyl dimethyl benzyl ammonium chloride	959-55-7	
25	Poly oxyethylene (dimethylimino)- ethylene (dimethyliminio) ethylene dichloride	31075-24-8	
26	Polyethylene glycol laureth amine	72968-37-7	

๔. สารกลุ่ม AMPHOTERIC SURFACTANTS ซึ่งจัดเป็น วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
1	Alkyl amino acetic acids / alkyl amines	-	
2	Alkyl dimethyl amine oxide	-	
3	Cocamidopropyl betaine	61789-40-0	
4	Coco alkyl dimethyl betaines	68424-94-2	
5	Lauramidopropyl betaine	4292-10-8	
6	Lauryl alkyl amines	-	
7	Lauryl amino acetic acids	-	
8	Lauryl dimethyl amine oxide	1643-20-5	Alkyl dimethyl amine oxide
9	Lauryl dimethyl amine oxide solution	1643-20-5	Alkyl dimethyl amine oxide

ลำดับ	ชื่อสาร	CAS No.	ชื่อพ้อง
10	Lauryl dimethyl betaine	683-10-3	
11	N-alkylaminopropyl glycine	139734-65-9	
12	N-alkyl-N,N- dimethyl amine oxide	61788-90-7	Alkyl dimethyl amine oxide

